

sterens Cirkulære, thi Udvalget erkender — og jeg for mit personlige Vedkommende erkender saa meget mere — at det er uheldigt, hvad jeg ogsaa ved anden Lejlighed har gjort opmærksom paa, at Retssbetjentenes Juld-mægtige, der handle i mange Tilfælde paa Embedsmandens Vegne, skulle have private Forretninger. Men saaledes som Forholdet er nu, kan det jo ikke blive anderledes. Men naar Udvalget ved en given Lejlighed som denne ikke har taget Spørgsmaalet op til videre Drøftelse, er det af den Grund, at der jo er nedsat en Kommission til at over-veje en Omordning af vore Retssforhold. Men hvis det skal vise sig, at man ikke kommer til en Omordning paa det Grundlag, man havde tænkt sig, bliver det vistnok nødven-digt i en nærmere eller fjernere Fremtid at foretage en Forandring i dette Forhold; thi man har jo flere Eksempler paa, at det har haft skæbnesvangre Følger, naar Juld-mægtigen driver private Forret-ninger endog i meget stor Maalestof ved Siden af sin, om jeg saa maa sige, Embeds-virksomhed. Det forhindrer ogsaa det rette Forhold til Stadighed, og det har man mange Eksempler paa. Men jeg skal som sagt ikke komme nærmere ind derpaa, men fremhæve, at man ikke i Princippet har noget at indvende mod Ministerens Cirkulære. Man finder det fuldt ud begrundet. Men hvis en Herredsfoged vil have sin Søn eller Svigersøn til Juld-mægtig, saa maa han ikke gøre Regning paa, at der herfra bliver givet større Kontorholdsvederlag derved. Og paa den anden Side kunde man ogsaa gøre den Betragtning gældende, at naar Embeds-manden har sin Søn eller Svigersøn til Juld-mægtig, og denne saaledes ikke paatager sig private Forretninger, maa han ogsaa kunne yde mere Arbejde, idet hans Arbejds-kraft blot anvendes i Embeds Medfør. Om der saa paa en eller anden Maade kan spares en Mand eller Striver, er jo en anden Sag, naar Kontorholdsvederlaget ikke derved bliver forhøjet. Jeg skal saaledes anbefale Ven-dringsforslag under Nr. 2, selv om det ikke er saa lidt, man har nedsat Embedet med, Kontorholdsvederlaget til dette Embede er desuagtet forhøjet med 70 Kr. Man har haft under Overvejelse, om man ikke burde blive staaende ved det hidtil bevilgede, men man har endedes med at blive ved det fore-

slaaede. — **Vendningsforslaget Nr. 3** omhandler: Embedet som Byfoged, By- og Raadstue-striver i Faaborg samt Herredsfoged og Striver i Salling Herred, altsaa § 5 Nr. 3. Der har Udvalget nedsat Lønningss-kontoen med 200 Kr. og Udgiften til Lokale med 30 Kr., saaledes at man bevilger det hidtilværende Beløb, som Udvalget har ment at være tilstrækkeligt. Med disse Ord skal jeg anbefale de af Udvalget stillede tre Ven-dringsforslag.

Justitsministeren (Mellermann):

Med Hensyn til **Vendningsforslag Nr. 1** skal jeg ikke dvæle videre ved det første, da det kun drejer sig om et meget ubetydeligt Beløb. Hvad det andet **Vendningsforslag** angaar, Kontorholdsvederlaget til Embedet som Herredsfoged og Striver i Bjerge og Aajum Herreder, skal jeg bemærke, at den hele Betragtningssmaade ikke er fremsat af Ministeren, den nemlig, at vedkommende Embedsmand var nødt til at lønne sin Juld-mægtig noget højere, da Juld-mægtigen var hans egen Søn, og han som Følge deraf efter Ministeriets Cirkulære ikke maatte be-fatte sig med private Forretninger, ved-rørende Embedet. Jeg skal blot minde om, at dette Forhold er for nærværende Embedes Vedkommende faldet bort, fordi Herreds-fogden er død. Ministeriet har, som sagt, ikke gjort det Raisonnement gældende, at Kontorholdet af den Grund skulde forøges, men for Resten maa jeg dog gøre opmærksom paa, at et er, hvorledes man vil stille sig i Fremtiden, hvor jeg fuldt billiger, hvad den ærede Ordfører sagde, men et andet er, at man ikke kan bestride, at det rammer noget haardt, naar man kommer med en saadan ny Regel, og den skal gøres anvendelig paa ældre Forhold, som ere stiftede, inden Cir-kulæret var udgivet, men uagtet det falder haardt paa sine Steder, vil Cirkulæret nu alligevel blive gennemført. Jeg maa, som sagt, udtale, at dette Spørgsmaal ikke har en principiel Betydning i dette Tilfælde, hvor det er faldet bort paa Grund af Herredsfogdens Død, men jeg kan for Resten kun beklage, at man har foretaget Med-sættelsen, thi jeg er dog ikke saa sikker paa, at Embedet vil kunne bestrides uden Ud-gifter for Retssbetjenten. Det er naturligvis meget uanstændigt af Forretningernes Mængde